

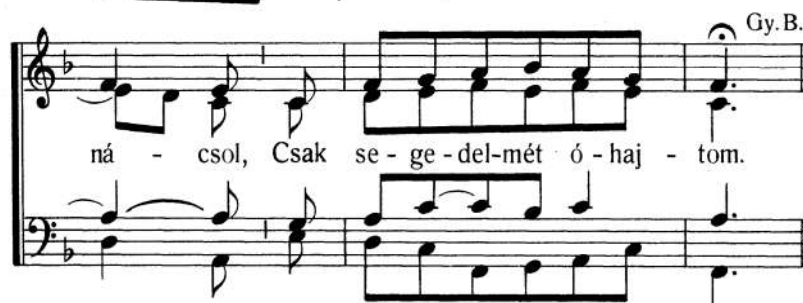
1. Én min-den dol-ga - im - ban És min-den u - ta -

im - ban Az Is - ten - ben bí - zom, Ki

hű és ö - rök pász - tor, Ki ve - zet s jól ta -

ná - csol, Csak se - ge - del-mét ó - haj - tom. Gy. B.

2. Én minden törekvésem / És sok-sok gyötrődésem / O! milyen hasztalan; / Legyen meg akaratja, / És amint elgondolja, / Mert reá bízom én magam.

3. Javamra válik minden, / Mit kegyelméből ingyen / Ad nékem jó Atyám, / És hálát adok néki, / Mert érzem közelségét, / Ha bármily sorsot mér is rám.

4. Szent kegyelmében bízom, / Mert ígétét bírom, / Hogy megóv engemet; / Ha járok törvényében, / Nem árthat semmi nékem, / És veszteségem nem lehet.

5. Én gyarlóságom látja, / A bűnöm megbocsátja, / S elnézi sok vétkem; / Mert nagy az ő kegyelme, / És nem fogy el türelme, / Így nem büntet rögtön engem.

6. Ha hív és int az este, / Ha kelek új reggelre / A küzdés honában, / Ha sok botlásom fáraszt, / Ha bűnöm gyötör, bágyaszt, / Én erőt lelek szavában.

7. Im tiéd vagyok végleg, / Ha meghalok vagy élek, / Te mindig vélem vagy! / Te ismered a sorsom: / Rád bízom minden dolgom, / Hogy kívánatos véget adj.

8. Most szállj magadba, lelkem, / És bízzál Istenedben, / Ki téged teremtett; / Ó élted, üdvösséged, / És érjen bármi téged, / Az akarata legyen meg.